

សាធារណៈ / Public

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា
Extraordinary Chambers in the Courts of Cambodia
Chambres Extraordinaires au sein des Tribunaux Cambodgiens

Kingdom of Cambodia
Nation Religion King
Royaume du Cambodge
Nation Religion Roi

អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង

Trial Chamber
Chambre de première instance

សំណុំរឿងលេខ: ០០២/១៩ កញ្ញា ២០០៧/អវតក/អជសដ
Case File/Dossier No. 002/19-09-2007-ECCC/TC

ចំពោះមុខ: ចៅក្រម និង ណូន ប្រធាន
ចៅក្រម Claudia FENZ
ចៅក្រម យ៉ា សុខន
ចៅក្រម Jean-Marc LAVERGNE
ចៅក្រម យូ ឌុនណា
កាលបរិច្ឆេទ: ថ្ងៃទី ០៤ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០១២
ភាសាដើម: ខ្មែរ/អង់គ្លេស/បារាំង
ចំណាត់ថ្នាក់ឯកសារ: សាធារណៈ

ឯកសារដើម
ORIGINAL DOCUMENT/DOCUMENT ORIGINAL
ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ ទទួល (Date of receipt/Date de reception): 06 / 06 / 2012
ម៉ោង (Time/Heure): 09 : 10
មន្ត្រីទទួលបន្ទុកសំណុំរឿង/Case File Officer/L'agent chargé du dossier: SANN RADA

សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងរបស់ អៀង សារី សុំឃ្លីងដិតចិត្តលោកស្រីចៅក្រម CARTWRIGHT

សហព្រះរាជអាជ្ញា
ជា លាង
Andrew CAYLEY

ជនជាប់ចោទ
នួន ជា
អៀង សារី
ខៀវ សំផន

មេធាវីតំណាងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី
ពេជ អង្គ
Elisabeth SIMONNEAU FORT

មេធាវីជនជាប់ចោទ
សុន អរុណ
Michiel PESTMAN
Victor KOPPE
អាង ឧត្តម
Michael G. KARNAVAS
គង់ សំអុន
Jacques VERGÈS
Arthur VERCKEN
Anta GUISSÉ

១. សេចក្តីផ្តើម

១. អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានទទួលបណ្តឹងរបស់ អៀង សារី នៅថ្ងៃទី ២៧ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១២ ដែលស្នើសុំអង្គជំនុំជម្រះឱ្យដិតចិត្តលោកស្រីចៅក្រម CARTWRIGHT អនុលោមតាមវិធាន ៣៤ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង ឬ ជាជម្រើសផ្សេង សុំអង្គជំនុំជម្រះណែនាំដល់លោកស្រីចៅក្រម CARTWRIGHT និងបង្គាប់ឱ្យសហព្រះរាជអាជ្ញាអន្តរជាតិលោក Andrew CAYLEY បញ្ឈប់ និងឈប់ការប្រាស្រ័យទាក់ទង និងជួបប្រជុំជាមួយ *ភិកាគីម្យាង* (ex parte) និងចម្លងនូវការប្រាស្រ័យទាក់ទងទាំងអស់រវាងពួកគេនាពេលអនាគត ជូនដល់តំណាងពីអង្គការគាំពារការពារពាក់កណ្តាល (“DSS”) ឬក្រុមមេធាវីការពារក្តី^១។ អៀង សារី ក៏បានស្នើសុំថា អង្គជំនុំជម្រះគួរណែនាំលោកស្រីចៅក្រម CARTWRIGHT និងបង្គាប់លោក CAYLEY ឱ្យបញ្ចេញឱ្យដឹងអំពីការប្រាស្រ័យទាក់ទង *ភិកាគីម្យាង* ទាំងអស់ដែលបានធ្វើឡើង ចាប់តាំងពីថ្ងៃទី ២៤ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១១ មក ដែលរួមទាំងលិខិតឆ្លើយឆ្លងគ្នា និងចំនួននៃការជួបប្រជុំកាលបរិច្ឆេទនៃការជួបប្រជុំ របៀបវារៈនៃការជួបប្រជុំ ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការជួបប្រជុំ *ជាមួយភាគីភិកាគីម្យាង* និងវិធានការនានាដែលបានធ្វើនៅឯការជួបប្រជុំ និងដោយអនុលោមតាមការជួបប្រជុំទាំងនោះ។

២. ប្រវត្តិសង្ខេប

២. នៅថ្ងៃទី ២២ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១១ មេធាវីការពារក្តី នួន ជា បានដាក់បណ្តឹងតាមវិធាន ៣៤ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង ដែលសុំប្តឹងដិតចិត្តលោកស្រីចៅក្រម CARTWRIGHT ដោយសំអាងទៅលើការជួបប្រជុំក្រៅផ្លូវការទាំងឡាយ ដែលបានធ្វើឡើងជាទៀងទាត់ រវាងលោកស្រីចៅក្រម CARTWRIGHT លោក CAYLEY និងអនុប្រធានការិយាល័យរដ្ឋបាល អ.វ.ត.ក លោក Knut ROSANDHAUG (“ការជួបប្រជុំ”)^២។ នៅថ្ងៃទី ២៤ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១១ មេធាវី

¹ បណ្តឹងរបស់ អៀង សារី សុំប្តឹងដិតចិត្តលោកស្រីចៅក្រម Silvia CARTWRIGHT អនុលោមតាមវិធាន ៣៤ ឬ ជាជម្រើសផ្សេងទៀត សំណើសុំការណែនាំ និងបង្គាប់ឱ្យបញ្ឈប់ និងឈប់ការប្រាស្រ័យទាក់ទងជាមួយ *ភិកាគីម្យាង* (Ex Parte) និងសំណើសុំឱ្យបញ្ចេញឱ្យដឹងអំពីការប្រាស្រ័យទាក់ទងនានាជាមួយ *ភិកាគីម្យាង* (Ex Parte), ឯកសារលេខ E191, ចុះថ្ងៃទី ២៧ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១២ (“បណ្តឹង”)។

² បណ្តឹងរបស់មេធាវីការពារក្តី នួន ជា សុំប្តឹងដិតចិត្តជាបន្ទាន់ចំពោះលោកស្រីចៅក្រម CARTWRIGHT, ឯកសារលេខ E137/2, ថ្ងៃទី ២១ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១១។

ការពារក្តី អៀង សារី បានលើកសំណើសុំឱ្យមានការស៊ើបអង្កេតបន្ថែមទៀត ទៅលើការជួបប្រជុំនានា អនុលោមតាមវិធាន ៣៥ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង^៣។ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានបដិសេធចោលបណ្តឹងទាំងនេះនៅថ្ងៃទី ០២ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០១១^៤។ អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលបានបដិសេធចោលបណ្តឹងសាទុក្ខរបស់មេធាវីការពារក្តី អៀង សារី ជំទាស់នឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ទៅលើបណ្តឹងរបស់ខ្លួន អនុលោមតាមវិធាន ៣៥ នៃវិធានផ្ទៃក្នុងនៅថ្ងៃទី ១៧ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១២^៥។

៣. នៅថ្ងៃទី ១៩ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១២ សារអេឡិចត្រូនិកមួយត្រូវបានផ្ញើដោយភាន់ច្រឡំពីលោកស្រីចៅក្រម CARTWRIGHT ទៅបុគ្គលិក អ.វ.ត.ក មួយចំនួន ដែលមានខ្លឹមសារដូចខាងក្រោម (“សារអេឡិចត្រូនិកទីមួយ”):

តាមពិតខ្ញុំបានកំពុងព្យាយាមសម្តែងមើលចំណុចស្រាលជាងនេះប៉ុណ្ណោះ។

ដូចលោកដឹងស្រាប់ហើយ Andrew ខ្ញុំកំពុងតែពិចារណាយ៉ាងយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះជំហររបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំមិនត្រូវសម្រេចសេចក្តីដោយប្រញាប់ប្រញាល់នោះទេ។
[sic]

ពីខ្ញុំ Silvia

៤. ជាការឆ្លើយតបទៅនឹងសំណើសុំការបញ្ជាក់ពីអ្នកតំណាងមេធាវីការពារក្តី អៀង សារី នៅថ្ងៃទី ២០ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១២ មន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់របស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងអ្នកស្រី Susan LAMB បានផ្ញើសារអេឡិចត្រូនិកមួយ (“សារអេឡិចត្រូនិកទីពីរ”) ដែលមានខ្លឹមសារថា៖

³ សំណើរបស់លោក អៀង សារី ស្នើឱ្យស៊ើបអង្កេតពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រាស្រ័យទាក់ទងជាមួយ វីភាគីម្ខាង រវាងសហព្រះរាជអាជ្ញាអន្តរជាតិ ជាមួយលោកស្រីចៅក្រម CARTWRIGHT និងអ្នកដទៃទៀត, ឯកសារលេខ E137/3, ថ្ងៃទី ២៤ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១១។

⁴ សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងដិតចិត្តចៅក្រម Silvia CARTWRIGHT, ឯកសារលេខ E137/5, ថ្ងៃទី ០២ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០១១, (“សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងដិតចិត្តលើកទីបួន”)។

⁵ សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងសាទុក្ខរបស់ អៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងស្តីពីបណ្តឹងដិតចិត្តលោកស្រីចៅក្រម Silvia CARTWRIGHT, ឯកសារលេខ E137/5/1/3, ថ្ងៃទី ១៧ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១២ (“សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងសាទុក្ខ”)។

សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងរបស់ អៀង សារី សុំប្តឹងដិតចិត្តចំពោះចៅក្រម CARTWRIGHT

ជូនចំពោះលោកស្រី Pettay

នាងខ្ញុំបានទទួលសំណើសុំឱ្យផ្តល់ជូននូវព័ត៌មានខាងក្រោមនេះដល់លោកស្រី ជាការឆ្លើយតបទៅនឹងសារអេឡិចត្រូនិក ដែលលោកស្រីបានផ្ញើមកនាខួរកាលពីថ្ងៃទី ១៩ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១២៖

“សារអេឡិចត្រូនិកដែលបានផ្ញើចេញកាលពីម្សិលមិញមានបំណងផ្ញើជូនអ្នកទទួលមួយចំនួន រួមមាន អនុប្រធានការិយាល័យរដ្ឋបាល និងលោក Andrew Cayley ដែលជាសហព្រះរាជអាជ្ញាអន្តរជាតិ។

សារនោះមួយផ្នែកគឺជាការសង្ខេបនៃកិច្ចពិភាក្សា រវាងលោកស្រីចៅក្រម Cartwright លោក Cayley និង លោក Rosandhaug ពាក់ព័ន្ធនឹងប្រតិកម្មសម្របទៅនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់ អ.ជ.ត.ក នាពេលថ្មីៗនេះ ដែលបដិសេធបណ្តឹងសាទុក្ខមួយប្រឆាំងនឹងការបដិសេធមិនឱ្យលោកស្រីចៅក្រម ចូលរួមជំនុំជម្រះ។

កិច្ចប្រជុំរៀបចំសវនាការ ដែលជាប្រធានបទនៃការប្តឹងសុំឱ្យបដិសេធមិនឱ្យលោកស្រីចៅក្រមចូលរួមនោះ ត្រូវបានធ្វើឡើងទៅតាមសំណើរបស់ការិយាល័យច្បាប់ តែអនុលោមតាមយោបល់របស់ អ.ជ.ត.ក ពួកគេបានសម្រេចមិនបន្តកិច្ចប្រជុំនោះទៀតទេ។

បញ្ហាពាក់ព័ន្ធនឹងកិច្ចការរដ្ឋបាលនាពេលខាងមុខ នឹងត្រូវដោះស្រាយដោយផ្ទាល់ជាមួយការិយាល័យរដ្ឋបាលតែម្តង”។

សូមទទួលនូវការរាប់អានពីនាងខ្ញុំ

Susan LAMB

៥. សហព្រះរាជអាជ្ញាបានឆ្លើយតបទៅនឹងបណ្តឹងរបស់ អៀង សារី នៅថ្ងៃទី ១០ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០១២^៦។ លោកស្រីចៅក្រម CARTWRIGHT បានជ្រើសរើសមិនប្រើប្រាស់សិទ្ធិរបស់ខ្លួន

^៦ ចម្លើយតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញាទៅនឹងបណ្តឹងរបស់ អៀង សារី ប្តឹងដិតចិត្តលោកស្រីចៅក្រម Silvia CARTWRIGHT អនុលោមតាមវិធាន ៣៥ ឬជាជម្រើសផ្សេងទៀត សំណើសុំការណែនាំ និងបង្គាប់ឱ្យបញ្ឈប់ និងឈប់ធ្វើការប្រាស្រ័យទាក់ទងជាមួយ វីតភាគីម្ខាង និងសំណើសុំឱ្យបញ្ចេញឱ្យដឹងអំពីការប្រាស្រ័យទាក់ទងនានាជាមួយ វីតភាគីម្ខាង, ឯកសារលេខ E191/1, ថ្ងៃទី ១០ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០១២ (“ចម្លើយតប”)។

សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងរបស់ អៀង សារី សុំប្តឹងដិតចិត្តចំពោះចៅក្រម CARTWRIGHT

ដើម្បីដាក់សារណាជាលាយលក្ខណ៍អក្សរទៅអង្គជំនុំជម្រះទេ⁷។

៣. សារណា

៦. ជនជាប់ចោទ អៀង សារី អះអាងថា សារអេឡិចត្រូនិកទីមួយ និងទីពីរពេលមានរួមគ្នា បង្ហាញថា ការពិភាក្សាជាមួយ *តែភាគីម្ខាង* បានកើតមានរវាងចៅក្រម CARTWRIGHT និងលោក CAYLEY ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងខ្លឹមសារនៃកិច្ចនីតិវិធីក្នុងសំណុំរឿង០០២⁸។ យោងតាមជនជាប់ចោទ អៀង សារី ការពិភាក្សានេះសបញ្ជាក់ឱ្យឃើញនូវភាពលម្អៀងជាក់ស្តែង ឬភាពលម្អៀងដោយប្រយោលរបស់ចៅក្រម CARTWRIGHT ដោយហេតុថា ការពិភាក្សា នេះបង្ហាញឱ្យឃើញអំពីភាពមិនប្រក្រតីនៃការប្រាស្រ័យទាក់ទង របស់សហព្រះរាជអាជ្ញាអន្តរជាតិជាមួយចៅក្រមជំនុំជម្រះ។ ដោយហេតុថាចៅក្រម CARTWRIGHT ពុំអនុញ្ញាតឱ្យអ្នកតំណាងរបស់ក្រុមមេធាវីការពារក្តីប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារជាមួយគាត់ដោយផ្ទាល់ ទើបមានភាពលម្អៀងលើការយកចិត្តទុកដាក់របស់លោកស្រីចៅក្រម រវាងសហព្រះរាជអាជ្ញា និងក្រុមមេធាវីការពារក្តី⁹។

៧. ជនជាប់ចោទ អៀង សារី អះអាងថា ចៅក្រម CARTWRIGHT “ពុំបានអើពើដល់ការណែនាំរបស់អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល និងអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ទាក់ទិននឹងអាណាតតិយុត្តនៃការប្រាស្រ័យទាក់ទងជាមួយ *តែភាគីម្ខាង*” នោះទេ¹⁰។ គាត់អះអាងទៀតថា “ការចែករំលែកព័ត៌មានជាមួយ *តែភាគីម្ខាង* ទាក់ទិននឹងយុត្តិសាស្ត្រនៃសំណុំរឿង ០០២” រវាងចៅក្រម CARTWRIGHT និងលោក CAYLEY ឬក្រុមទាំង “ការខកខានរបស់ចៅក្រម CARTWRIGHT ក្នុងការបញ្ចេញឱ្យដឹងអំពីលក្ខណៈនៃការចូលរួមរបស់គាត់” នៅក្នុងកិច្ចប្រជុំនានា មុនពេលមេធាវីការពារក្តីលើកបញ្ហានេះ ញ៉ាំងឱ្យមានការស្តែងចេញនូវភាពលម្អៀងដោយយោងតាមយុត្តិសាស្ត្រអន្តរជាតិ¹¹។

⁷ សូមមើល វិធានផ្ទៃក្នុង ៣៧(៧)។

⁸ បណ្តឹង, កថាខណ្ឌ ៧,៩,១១,១៥។

⁹ បណ្តឹង, កថាខណ្ឌ ៨,១២-១៥។

¹⁰ បណ្តឹង, កថាខណ្ឌ ១០។

¹¹ បណ្តឹង, កថាខណ្ឌ ១១ (ដោយលើកឡើងនូវសំណុំរឿង *រដ្ឋអាជ្ញា ទល់នឹង Karemera*, សំអាងហេតុសម្រាប់សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងសាទុក្ខបន្ទាន់បង្ខំ ពាក់ព័ន្ធនឹងការបន្តកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីជាមួយចៅក្រមបម្រុង និងស្តីពីសំណើរបស់

៨. បើនៅក្នុងករណីដែលអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងយល់ឃើញថា ពុំមានភស្តុតាងគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ប្តឹងដិតចិត្ត ដោយអនុលោមតាមវិធាន ៣៤ នៃវិធានផ្ទៃក្នុងទេនោះ ជនជាប់ចោទ អៀង សារី ស្នើសុំអង្គជំនុំជម្រះធ្វើការណែនាំដល់ចៅក្រម CARTWRIGHT និងបង្គាប់ឱ្យលោក CAYLEY បញ្ឈប់ការប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារជាមួយ *ភីភាគីម្ខាង* តទៅទៀត និងឆ្លើងកសារចម្លងនៃការប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារ ទាក់ទិននឹង អ.វ.ត.ក នាពេលខាងមុខទៅកាន់តំណាងនៃអង្គការគាំពារការពារពាក់កណ្តាល ឬក្រុមមេធាវីការពារពាក់កណ្តាល។ ជនជាប់ចោទ អៀង សារី ក៏ស្នើសុំឱ្យអង្គជំនុំជម្រះ បង្គាប់ឱ្យមានការបញ្ចេញឱ្យដឹងអំពីការប្រាស្រ័យទាក់ទងណាមួយដែលមានជាមួយ *ភីភាគីម្ខាង* រវាងចៅក្រម CARTWRIGHT និងលោក CAYLEY ដែលបានធ្វើចាប់តាំងពីថ្ងៃទី ២៤ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១១។ ជនជាប់ចោទ អៀង សារី ពុំបានបញ្ជាក់មូលដ្ឋានគតិយុត្តនៃសំណើទាំងនេះឡើយ¹²។

៩. សហព្រះរាជអាជ្ញាឆ្លើយតបថា សំណើរបស់ជនជាប់ចោទ អៀង សារី គឺពុំអាចឱ្យទទួលយកបានឡើយ ដោយហេតុថា ជនជាប់ចោទខកខានពុំបានបង្ហាញមូលដ្ឋានភស្តុតាងមួយដើម្បីគាំទ្រដល់មូលដ្ឋាននៃបណ្តឹងដិតចិត្តរបស់ខ្លួន¹³។ ម្យ៉ាងវិញទៀត សហព្រះរាជអាជ្ញាអះអាងថាជនជាប់ចោទ អៀង សារី ខកខានពុំបានអនុវត្តកាតព្វកិច្ចរបស់គាត់ក្នុងការបង្ហាញភស្តុតាងដោយអនុលោមតាម ៣៤ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង ដោយហេតុថា ការប្រាស្រ័យទាក់ទងការងាររវាងចៅក្រម CARTWRIGHT និងលោក CAYLEY ពុំបានពាក់ព័ន្ធនឹងខ្លឹមសារនៃកិច្ច ដំណើរការនីតិវិធីឡើយ ហើយទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយ ការប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារនេះក៏ពុំបញ្ជាក់ការពិតដល់ការចោទប្រកាន់អំពីភាពលម្អៀងជាក់ស្តែង ឬភាពលម្អៀងដោយ ប្រយោលនោះទេ¹⁴។

១០. សហព្រះរាជអាជ្ញាក៏អះអាងថា សំណើរបស់ជនជាប់ចោទ អៀង សារី សុំឱ្យមានការបញ្ចេញឱ្យដឹងអំពីការប្រាស្រ័យទាក់ទងនានាជាមួយភីភាគីម្ខាង គួរត្រូវបានបដិសេធ ដោយហេតុថា

Nziroera សុំរយះពេលដើម្បីពិចារណាលើសម្ភារៈថ្មី, អង្គជំនុំជម្រះតុលាការឧទ្ធរណ៍នៃតុលាការ ICTR, លេខសំណុំរឿង ICTR-98-44-AR15 *ស្ទួន* 2, ថ្ងៃទី ២២ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០០៤ (“សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងសាទុក្ខបន្ទាន់បង្ខំ *Karemera*”)។

¹² បណ្តឹង, កថាខណ្ឌ ១៧-២២។
¹³ ចម្លើយតប, កថាខណ្ឌ ៩-១១។
¹⁴ ចម្លើយតប, កថាខណ្ឌ ១២-១៦, ២០-២១, ២៣, ២៧-២៩។

សំណើនេះគ្រាន់តែលើកឡើងជាថ្មីនូវសំណើមុនតែប៉ុណ្ណោះ ដែលត្រូវបានបដិសេធនៅដំណាក់កាលដំបូង និងនៅដំណាក់កាលបណ្តឹងសាទុក្ខរួចហើយ ហើយពុំមានមូលដ្ឋានគតិយុត្តនិយម មួយសម្រាប់ធ្វើការបង្គាប់តាមសំណើនោះឡើយ¹⁵។

១១. ជាចុងក្រោយ សហព្រះរាជអាជ្ញាអះអាងថា សំណើរបស់ជនជាប់ចោទ អៀង សារី ស្នើសុំដំណោះស្រាយជាជម្រើសផ្សេងមួយទៀត ខ្វះមូលដ្ឋានអង្គច្បាប់ ដោយហេតុថា សំណើនេះពុំស្ថិតនៅក្នុងវិសាលភាពនៃវិធាន ៣៤ និងវិធាន ៣៥ នៃវិធានផ្ទៃក្នុងឡើយ¹⁶។

៤. សំណងហេតុ

៤.១. ក្របខ័ណ្ឌគតិយុត្ត

៤.១.១ វិធាន ៣៤ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង

១២. វិធាន ៣៤ នៃវិធានផ្ទៃក្នុងចែងអំពីការដាក់បណ្តឹងដិតចិត្តចំពោះចៅក្រម។ វិធាន ៣៤(២) ចែងថា៖

ភាគីអាចធ្វើបណ្តឹងដិតចិត្តចំពោះសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ឬ ចៅក្រមនៃអង្គបុរេជំនុំជម្រះ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ឬ អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល ក្នុងករណីណាមួយដែលចៅក្រមរូបនោះមាន ឬ ធ្លាប់មានផលប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួន ឬ ហិរញ្ញវត្ថុ ឬ មានការពាក់ព័ន្ធ ដែលអាចធ្វើឱ្យប៉ះពាល់យ៉ាងពិតប្រាកដ ដល់ភាពអនាគតរបស់ចៅក្រមរូបនោះ ឬ អាចបង្កើតឱ្យមានភាពលម្អៀង។

១៣. ការស្តែងឱ្យឃើញនូវភាពលម្អៀងអាចកើតមានប្រសិនបើ “ចៅក្រមមួយរូបគឺជាភាគីក្នុងរឿងក្តី ឬមានប្រយោជន៍ហិរញ្ញវត្ថុ ឬផលប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួនដែលកើតចេញពីលទ្ធផលនៃរឿងក្តី ឬប្រសិនបើសេចក្តីសម្រេចរបស់ចៅក្រមរូបនោះ នឹងឈានទៅរកការលើកស្ទួយបុព្វហេតុមួយដែលគាត់មានចំណែកក្នុងនោះ ឬកាលៈទេសៈមួយចំនួនអាចនាំឱ្យអ្នកសង្កេតការណ៍បុរកបដោយវិចារណញ្ញាណម្នាក់ ដែលទទួលបានព័ត៌មានគ្រប់គ្រាន់ ល្មមយល់បានថាមាន

¹⁵ ចម្លើយតប, កថាខណ្ឌ ៣០-៣៩។
¹⁶ ចម្លើយតប, កថាខណ្ឌ ៤១-៤២។

ភាពលម្អៀង”¹⁷។ ដូចការកត់សម្គាល់ជាប្រចាំរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង អ្នកសង្កេតការណ៍ ប្រកបដោយវិចារណញ្ញាណនៅក្នុងន័យនេះគឺជា “មនុស្សម្នាក់ដែលទទួលបានព័ត៌មានគ្រប់គ្រាន់ មានការយល់ដឹងរាល់កាលៈទេសៈដែលពាក់ព័ន្ធ រួមទាំងប្រពៃណីនៃសុចរិតភាព និងអនាគតិ ដែលបង្កើតជាផ្នែកមួយនៃសាវតារ និងបានយល់ដឹងអំពីការពិតដែលថា អនាគតគឺជាករណីយ កិច្ចមួយក្នុងចំណោមករណីកិច្ចដទៃទៀតដែលចៅក្រមត្រូវប្រកាន់ខ្ជាប់”¹⁸។ ហេតុដូច្នេះ ចំណុច ចាប់ផ្តើម នៃការកំណត់អំពីភាពលម្អៀងរបស់ចៅក្រម គឺការសន្មតអំពីភាពមិនលម្អៀងដែល មានចំពោះចៅក្រម អ.វ.ត.ក ផ្អែកលើការធ្វើសច្ចាប្រណិធានចូលកាន់តំណែង និងលក្ខណៈ សម្បត្តិសម្រាប់ការតែងតាំងពួកគាត់ជាចៅក្រម¹⁹។ ភាគីប្តឹងដិតចិត្តមានបន្ទុកក្នុងការបដិសេធ ការសន្មតនោះ ដែលមានលក្ខណៈខ្ពស់²⁰។

១៤. វិធាន ៣៤(៣) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង តម្រូវថា ភាគីស្នើសុំប្តឹងដិតចិត្តចៅក្រម “ត្រូវបញ្ជាក់ឱ្យបាន ច្បាស់អំពីមូលដ្ឋាន និងផ្តល់ភស្តុតាងគាំទ្រ”។ បណ្តឹងដែលមានភាពស្មានៗ ឬផ្អែកលើ “ការ

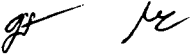
¹⁷ សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងដិតចិត្តចំពោះចៅក្រម Silvia CARTWRIGHT, ឯកសារ E171/2, ថ្ងៃទី ០៩ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០១២ (“សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងដិតចិត្តលើកទីប្រាំ”), កថាខណ្ឌ ១២; សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងដិតចិត្តលើកទី ៤, កថាខណ្ឌ ១៣ (ដោយបានលើកឡើងនូវសំណុំរឿង រដ្ឋអាជ្ញា ទល់នឹង Furundžija, សាលដីកា, អង្គជំនុំជម្រះតុលាការ កំពូលនៃតុលាការ ICTY, លេខសំណុំរឿង (IT-95-17/1-A), ថ្ងៃទី ២១ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០០ (“សាលដីកាលើបណ្តឹង សាទុក្ខ Furundžija”), កថាខណ្ឌ ១៨៩) ។

¹⁸ សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងដិតចិត្តលើកទី៥, កថាខណ្ឌ ១២, សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងដិតចិត្តលើកទី ៤, កថាខណ្ឌ ១៤ (ដែលបានលើកឡើងនូវសាលដីកាលើបណ្តឹងសាទុក្ខ Furundžija, កថាខណ្ឌ ១៩០)។

¹⁹ សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងដិតចិត្តលើកទី៥, កថាខណ្ឌ ១២, សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងរបស់ អៀង ធីរិទ្ធ, ឌួន ជា និង អៀង សារី ដែលប្តឹងដិតចិត្តចំពោះលោកចៅក្រម និល ណុន, ចៅក្រម Silvia CARTWRIGHT, ចៅក្រម យ៉ា សុខន, ចៅក្រម Jean-Marc LAVERGNE និងចៅក្រម ធួ មណី, ឯកសារ E55/4, ថ្ងៃទី ២៣ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០១១, កថាខណ្ឌ ១២, សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងដិតចិត្តលើកទី ៤, កថាខណ្ឌ ១៤; សេចក្តីសម្រេចស្តីពីបណ្តឹងដិតចិត្តជាបន្ទាន់របស់សហ មេធាវីចំពោះលោកចៅក្រម នីយ ថុល ដោយរង់ចាំបណ្តឹងខ្លួនរណ៍ជំទាស់នឹងដីកាឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ននៅក្នុងសំណុំរឿង ឌួន ជា, ឯកសារ C11/29, ឯកសារថ្ងៃទី ០៤ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០០៨, កថាខណ្ឌ ១៥-១៧ (ដោយបានលើកឡើងនូវសាល ដីកាលើបណ្តឹងសាទុក្ខ Furundžija កថាខណ្ឌ ១៩៦)។

²⁰ សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងដិតចិត្តលើកទី៥, កថាខណ្ឌ ១២; សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងដិតចិត្តលើកទី ៤, កថាខណ្ឌ ១៤; សូមមើលផងដែរ សាលដីកាលើបណ្តឹងសាទុក្ខ Furundžija, កថាខណ្ឌ ១៩៧ (ដែលបានកត់សម្គាល់ថាចៅក្រមវិជ្ជាជីវៈ មានសមត្ថភាព “បែងចែកការគិតរបស់ផងខ្លួន ពីជំនឿ ឬការសន្មតផ្ទាល់ខ្លួនដែលពុំពាក់ព័ន្ធ”)។

សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងរបស់ អៀង សារី សុំប្តឹងដិតចិត្តចំពោះចៅក្រម CARTWRIGHT

យល់ឃើញ ឬការសង្ស័យថាមានភាពលម្អៀង” ពីសំណាក់ជនជាប់ចោទណាម្នាក់នោះ គឺមិន គ្រប់គ្រាន់ឡើយ²¹ ។

៤.១.២ កិច្ចប្រជុំ

១៥. អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង និងអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលធ្លាប់បានធ្វើការកត់សម្គាល់ថា កិច្ចប្រជុំរវាងចៅក្រម សហព្រះរាជអាជ្ញា និងមន្ត្រីរដ្ឋបាល គឺជារឿងសាមញ្ញ នៅឯតុលាការអន្តរ ជាតិ និងតុលាការអន្តរជាតិបន្តិយកម្មផ្សេងៗ²²។ កិច្ចប្រជុំទាំងប៉ុន្មាននៅ អ.វ.ត.ក នេះមាន គោលបំណងដូចគ្នា ទៅនឹងកិច្ចប្រជុំនៅឯតុលាការខាងលើដែរ ហើយ ដោយហេតុថា កិច្ចប្រជុំ ទាំងនោះទៀតសោត ពាក់ព័ន្ធតែនឹងបញ្ហារដ្ឋបាល បញ្ហានៃការគ្រប់គ្រង ដែលប៉ះពាល់ដល់ ភាគីអន្តរជាតិនៃ អ.វ.ត.ក ជាជាងខ្លឹមសារនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី។ អង្គជំនុំជម្រះសាលា- ដំបូងបានសម្រេចរួចហើយថា កិច្ចប្រជុំទាំងនោះ ពុំប៉ះពាល់ដល់ការសន្មតនៃភាពអនាគតិ របស់ចៅក្រម CARTWRIGHT ឡើយ²³ ។

១៦. អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលបានបញ្ជាក់នៅក្នុងផ្នែកសម្ភាសនាសេចក្តីសម្រេចរបស់ខ្លួន ថា ការប្រជុំទាំងនេះពុំព្យាបាលមានមូលហេតុមួយដែលអាចឱ្យជឿបានថា អ្នកចូលរួមក្នុងកិច្ច ប្រជុំទាំងនេះ ពិតជាបានជ្រៀតជ្រែកចូលកិច្ចការរដ្ឋបាលរបស់តុលាការដោយចេតនាពិត ប្រាកដឡើយ²⁴ ។

៤.២ ការវិភាគ

១៧. តាមរយៈសារអឡិចត្រូនិកទីមួយ និងទីពីរ គឺបង្ហាញឱ្យឃើញថា ការប្រាស្រ័យទាក់ទង

²¹ សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងដិតចិត្តលើកទី៥ , កថាខណ្ឌ ១៣; សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងដិតចិត្តលើកទី ៤, កថាខណ្ឌ ១៤, (ដែលបានលើកឡើងនូវសំណុំរឿង *រដ្ឋអាជ្ញា ទល់នឹង Karemera et al.*, សេចក្តីសម្រេចលើសំណើរបស់ Joseph Nzirorera សុំប្តឹងដិតចិត្តចំពោះចៅក្រម Judge Byron និងស្នើសុំបង្អង់កិច្ចដំណើរការនីតិវិធី, អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងនៃ តុលាការ ICTR , លេខសំណុំរឿង ICTR-98-44-T, ថ្ងៃទី ២០ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០០៩, កថាខណ្ឌ៥)។

²² សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងដិតចិត្តលើកទី៤, កថាខណ្ឌ ១៩, សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងសាទុក្ខ, កថាខណ្ឌ ២៣ (ដែល បានកត់សម្គាល់ថាវិធាន៣៥ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង លាតសន្ធឹងត្រឹមតែទៅដល់ទង្វើនានាដែលធ្វើឱ្យខូចដំណើរការតាមផ្លូវតុលាការ ប៉ុណ្ណោះ ប៉ុន្តែផ្ទុយទៅវិញកិច្ចប្រជុំទាំងនោះមានគោលបំណងសម្របសម្រួលកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីសវនាការ)។

²³ សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងដិតចិត្តលើកទី៤, កថាខណ្ឌ ១៩-២២។

²⁴ សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងសាទុក្ខ, កថាខណ្ឌ ២៣។

សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងរបស់ អៀង សារី សុំប្តឹងដិតចិត្តចំពោះចៅក្រម CARTWRIGHT

ការងាររវាងចៅក្រម CARTWRIGHT លោក CAYLEY និងលោក ROSANDHAUG ពិតជាទាក់ទិននឹងកិច្ចប្រជុំ និងថាតើ (ឬតាមមធ្យោបាយណា) កិច្ចប្រជុំទាំងនេះត្រូវបន្តធ្វើ នៅថ្ងៃមុខទៀត ឬយ៉ាងណា ដោយយោងតាមសាលដីកាលើបណ្តឹងសាទុក្ខនេះ។ ហេតុដូច្នេះ កិច្ចប្រជុំទាំងនេះ ពាក់ព័ន្ធជាមួយបញ្ហារដ្ឋបាល និងបញ្ហាគ្រប់គ្រងប៉ុណ្ណោះ ហើយពុំបាន ទាក់ទិនទៅនឹងខ្លឹមសារនៃសំណុំរឿង ០០២ ឬកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីតាមផ្លូវការផ្សេងៗណា មួយឡើយ។ ដោយហេតុថា កិច្ចប្រជុំដែលពាក់ព័ន្ធនឹងបញ្ហារដ្ឋបាល និងបញ្ហាគ្រប់គ្រង និង បញ្ហាដែលមិនពាក់ព័ន្ធនឹងរឿងក្តីដូច្នោះនោះ វាពុំបានញ្ចាំងឱ្យមានមូលដ្ឋានណាមួយសម្រាប់ការ ដាក់ទណ្ឌកម្ម ឬបណ្តឹងដិតចិត្តបានទេ ហើយការប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារជាបន្តបន្ទាប់ ក្រោយមកទៀត រវាងអ្នកចូលរួមទាំងប៉ុន្មាននៅក្នុងអង្គប្រជុំទាំងនេះ ក៏ពុំបង្កើតឱ្យមាន មូលដ្ឋានសម្រាប់ការដាក់ទណ្ឌកម្ម ឬបណ្តឹងដិតចិត្តដែរ។ បើទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងកត់សម្គាល់ឃើញថា សេចក្តីសម្រេចមួយត្រូវបានធ្វើដើម្បីបញ្ឈប់ កិច្ចប្រជុំទាំងនោះ និងដើម្បីណែនាំដល់មេធាវីការពារជនជាប់ចោទ អៀង សារី និងភាគី ផ្សេងៗថាបញ្ហារដ្ឋបាល និងបញ្ហាគ្រប់គ្រងដែលខ្លួនធ្លាប់បានព្យាយាមដោះស្រាយតាមរយៈ អង្គប្រជុំទាំងនេះ ទៅថ្ងៃមុខគួរត្រូវបានលើកដោយផ្ទាល់ទៅកាន់ផ្នែករដ្ឋបាលនៃ អ.វ. ត.ក²⁵។

១៨. អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបដិសេធនូវការចោទប្រកាន់របស់ជនជាប់ចោទ អៀង សារី ដែលថា សហព្រះរាជអាជ្ញា និងក្រុមមេធាវីការពារក្តី បានទទួលការយកចិត្តទុកដាក់ខុសគ្នាពីសំណាក់ ចៅក្រម CARTWRIGHT²⁶។ ក្រៅពីមធ្យោបាយធម្មតាសម្រាប់ការលើកបញ្ហាចំពោះអង្គ- ជំនុំជម្រះ ឬការដាក់ឯកសារមកអង្គជំនុំជម្រះ គ្មានភាគីណាមួយនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីក្នុង សំណុំរឿង ០០២ ត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើការប្រាស្រ័យទាក់ទងដោយផ្ទាល់ជាមួយចៅក្រម អំពីបញ្ហានានាដែលទាក់ទិននឹងខ្លឹមសារនៃកិច្ចនីតិវិធីតាមផ្លូវតុលាការឡើយ។ ជនជាប់ចោទ អៀង សារី ពុំបានផ្តល់ភស្តុតាងណាមួយ ដើម្បីបង្ហាញថា ទម្លាប់អនុវត្តនេះត្រូវបានអនុវត្ត ដោយមិនត្រឹមត្រូវឡើយ។

²⁵ សូមមើល ឧទាហរណ៍ ឧបសម្ព័ន្ធ៖ សារអេឡិចត្រូនិកពី Tanya Rene PETTAY ទៅ Susan LAMB, ឯកសារ E191/2.1 ថ្ងៃទី ៩ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០១២។

²⁶ បណ្តឹង, កថាខណ្ឌ ៨, ១២-១៥។

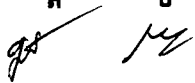
- ១៩. យុត្តិសាស្ត្រអន្តរជាតិដែលជនជាប់ចោទ អៀង សារី បានលើកដើម្បីគាំទ្របណ្តឹងរបស់ខ្លួន បញ្ជាក់ថា បន្ទុកនៃការបង្ហាញភស្តុតាងចំពោះភាគីដែលស្នើសុំប្តឹងដិតចិត្តចៅក្រម គឺជាបន្ទុក ខ្ពស់²⁷។ បន្ទុកនេះពុំទាន់ត្រូវបានបំពេញនៅឡើយទេ ក្នុងករណីបច្ចុប្បន្ននេះ។
- ២០. ទាក់ទិននឹងសំណើរបស់ជនជាប់ចោទ អៀង សារី ស្នើសុំដំណោះស្រាយជាជម្រើសផ្សេងមួយ ទៀត នៅក្នុងករណីដែលលក្ខខណ្ឌនៃភស្តុតាងសម្រាប់បណ្តឹងដិតចិត្ត ដោយអនុលោមតាម វិធាន ៣៤ នៃវិធានផ្ទៃក្នុងពុំត្រូវបានបំពេញនោះ អង្គជំនុំជម្រះកត់សម្គាល់ឃើញថា វិធាន ៣៤ ពុំបានចែងអំពីមូលដ្ឋានណាមួយ សម្រាប់ដំណោះស្រាយដែលជនជាប់ចោទបានស្នើ សុំឡើយ។ មេធាវីការពារជនជាប់ចោទ អៀង សារី ពុំបានបញ្ជាក់អំពី មូលដ្ឋានគតិយុត្តលា មួយផ្សេងទៀត សម្រាប់ការផ្តល់ដំណោះស្រាយជាជម្រើសផ្សេងមួយទៀតនេះឡើយ²⁸។ ថ្វី បើបណ្តឹងនេះយោងត្រូវទៅលើវិធាន៣៥ នៃវិធានផ្ទៃក្នុងក៏ដោយ ក៏ការប្រជុំជាមួយ ភាគីតែម្នាក់ (តាមការសន្និដ្ឋាន និងការប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារនានាពាក់ព័ន្ធនឹងកិច្ចប្រជុំ ទាំងនោះ) ដែលក្នុងនោះគ្មានបញ្ជាអ្វីពុំសមស្របដែលត្រូវបានចោទប្រកាន់ថាត្រូវបានពិភាក្សា ពុំព្យួងឱ្យមានមូលហេតុដែលអាចឱ្យជឿបានថាមានការជ្រៀតជ្រែកចូលកិច្ចការរដ្ឋបាលតុលាការ ដោយចេតនាពិតប្រាកដឡើយ²⁹។ ហេតុដូច្នោះ អង្គជំនុំជម្រះពុំមានមូលដ្ឋានណាមួយដើម្បី ចាត់វិធានការ ដោយអនុលោមតាមវិធាន៣៥ នៃវិធានផ្ទៃក្នុងឡើយ ហើយបដិសេធ សំណើសុំ ដំណោះស្រាយជាជម្រើសផ្សេងមួយទៀតនេះ³⁰។

²⁷ បណ្តឹង, កថាខណ្ឌ ១១; សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងសាទុក្ខបន្ទាន់បង្ខំ *Karemera*, កថាខណ្ឌ ៦៧ (ដោយបានកត់សម្គាល់ ថា ការរកឃើញនូវភាពលម្អៀងដោយប្រយោលនៅក្នុងសំណុំរឿងនោះគឺផ្អែកលើទំនាក់ទំនង និងការរួមរបស់ជាប្តីប្រពន្ធ របស់ចៅក្រមមួយរូបជាមួយមន្ត្រីរដ្ឋអាជ្ញា; ការខកខានរបស់ចៅក្រមរូបនោះក្នុងការបញ្ចេញឱ្យដឹងអំពីបញ្ហានោះរហូតមក ទល់នឹងពេលដែលមេធាវីការពារក្តីបានលើកបញ្ហានេះ; និងការស្ម័គ្រចិត្តរបស់ចៅក្រមរូបនោះក្នុងការដកខ្លួនចេញពីសំណុំ រឿងនេះ)។

²⁸ បណ្តឹង, កថាខណ្ឌ១៧-១៩។

²⁹ បណ្តឹង, កថាខណ្ឌ ១៩ (ដោយបានស្នើសុំឱ្យការណែនាំ និងការបង្គាប់ដែលខ្លួនបានស្នើសុំ មាន “ការគំរាមអំពីទណ្ឌកម្ម ដោយអនុលោមតាមវិធាន ៣៥ នៅក្នុងពេលមានការរំលោភបំពាន”)។

³⁰ សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងសាទុក្ខ, កថាខណ្ឌ ១៤,២៣; *សូមមើលផងដែរ* សេចក្តីសម្រេចលើសំណើសុំឱ្យចាត់ការជា បន្ទាន់តាមវិធាន ៣៥ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង, ឯកសារ E176/2, ថ្ងៃទី ១១ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០១២, កថាខណ្ឌ ២០ (ដែលបានកត់ សម្គាល់ថា លក្ខខណ្ឌសម្រាប់ការចាត់វិធានការ ដោយអនុលោមតាមវិធាន ៣៥(២) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង គឺជំនឿដែលមានហេតុ ផលត្រឹមត្រូវថា បុគ្គលម្នាក់អាចបានជ្រៀតជ្រែកចូលកិច្ចការរដ្ឋបាលរបស់តុលាការ)។

២១. អង្គជំនុំជម្រះក៏បដិសេធសំណើរបស់ជនជាប់ចោទ អៀង សារី ដែលស្នើសុំឱ្យអង្គជំនុំជម្រះ បង្គាប់ឱ្យចៅក្រម CARTWRIGHT និងលោក CAYLEY បញ្ចេញឱ្យដឹងនូវរាល់ការ ប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារជាមួយ ភាគីតែម្ខាង រវាងពួកគាត់ចាប់តាំងពីថ្ងៃទី ២៤ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១១។ តាមសំអាងហេតុដូចបញ្ជាក់ខាងលើ អង្គជំនុំជម្រះពុំមានសិទ្ធិអំណាចណាមួយដើម្បី ធ្វើការបង្គាប់ដូចខាងលើ ដោយអនុលោមតាមវិធាន ៣៤ ឬ វិធាន ៣៥ នៃវិធានផ្ទៃក្នុងឡើយ ហើយជនជាប់ចោទ អៀង សារី បានខកខានពុំបានបញ្ជាក់អំពីមូលដ្ឋានគតិយុត្តណាមួយផ្សេង នៃសំណើនេះ។ ជាងនេះទៅទៀត ពុំមានមូលដ្ឋានណាមួយដើម្បីឱ្យអង្គជំនុំជម្រះឯកភាពតាម សំណើនេះឡើយ ដោយហេតុថា ការប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារនោះ ពុំមែនជាការពុំត្រឹមត្រូវឡើយ ហើយមេធាវីការពារជនជាប់ចោទ អៀង សារី ក៏ពុំមែនជាអ្នកចូលរួមនៅក្នុងកិច្ចពិភាក្សានានា ពាក់ព័ន្ធនឹងកិច្ចការគ្រប់គ្រង និងកិច្ចការរដ្ឋបាលទូទៅនៃភាគីអន្តរជាតិនៃ អ.វ.ត.ក ដែរ។

តាមសំណើហេតុខាងលើ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងសម្រេច៖

បដិសេធ បណ្តឹងរបស់ជនជាប់ចោទ អៀង សារី ប្តឹងដិតចិត្តចំពោះចៅក្រម CARTWRIGHT ។

បដិសេធ សំណើរបស់ជនជាប់ចោទ អៀង សារី ដែលស្នើសុំឱ្យអង្គជំនុំជម្រះណែនាំដល់ចៅក្រម CARTWRIGHT និងបង្គាប់ឱ្យលោក CAYLEY បញ្ឈប់ និងឈប់ការប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារ និងការប្រជុំជាមួយភាគីតែម្ខាង និងចម្លងជូនអ្នកតំណាងនៃអង្គភាពគាំពារការពារពារក្តី ឬក្រុមមេធាវី ការពារក្តី នូវរាល់ព័ត៌មានស្តីពីការប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារទាក់ទងនឹង អ.វ.ត.ក រវាងពួកគាត់។

បដិសេធ សំណើរបស់ជនជាប់ចោទ អៀង សារី ដែលស្នើសុំឱ្យអង្គជំនុំជម្រះណែនាំដល់ចៅក្រម CARTWRIGHT និងបង្គាប់ឱ្យលោក CAYLEY បញ្ចេញឱ្យដឹងអំពីការប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារ ជាមួយភាគីតែម្ខាង រវាងពួកគាត់ចាប់តាំងពីថ្ងៃទី ២៤ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១១។ *[Signature]*

ភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ០៤ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០១២
ប្រធានអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង

ស៊ុន ណារុន